

از تولد، نوزاد ماده ای تولید می کند که سورفاکتانت نام دارد. سورفاکتانت ماده ای است برای پوشاندن سطح کیسه های هوایی در ریه ها و به باز بودن ریه ها در هنگام بیرون دادن نفس (بازدم) کمک می کند. در نوزادان بطور معمول تولید سورفاکتانت در هفته ۳۰ الی ۳۶ حاملگی افزایش می یابد.

سندرم زجر تنفسی چگونه تشخیص داده می شود؟

آزمایش گاز های خونی:

آزمایش گازهای خونی نشان می دهد که تا چه اندازه اکسیژن در خون وجود دارد. این اطلاعات به پزشک شما کمک می کند تا بداند که نوزاد به چقدر اکسیژن نیاز دارد.

عکس قفسه سینه :

جهت گرفتن عکس قفسه سینه از نوزاد، اشعه خیلی جزئی استفاده می شود و این عکس در تشخیص سندرم زجر تنفسی (آر دی اس) کمک کننده است.

نوزاد مبتلا به سندرم زجر تنفسی :

- بیشتر از ۶۰ بار در دقیقه نفس می کشد. - در هنگام بیرون دادن نفس، صدای ناله، مانند صدای زاری وجود دارد .

- وقتی که نفس می کشد، دیواره قفسه سینه و فضای بین دنده ها بطرف داخل کشیده میشود (این حرکات در طی تنفس رتراکسیون نامیده می شود)

- پره های بینی اش می لرزند .

- دور لبهایش کبود می شود که نشان دهنده این است که او اکسیژن بیشتری نیاز دارد.

دو علت احتمالی دیگر مشکلات تنفسی در نوزادان عفونت ریه ها و وجود مایعات اضافی در ریه ها می باشد.

علل سندرم زجر تنفسی چیست؟

قبل از تولد، نوزاد از ریه هایش بخاطر اینکه جفت اکسیژن را از مادر گرفته و به خون نوزاد می رساند، استفاده نمی کند. پس از تولد ریه های نوزاد از هوا پر می شود و شروع به رساندن اکسیژن به خون می کند. برای آماده شدن ریه ها به کار مناسب بعد

زجر تنفسی در نوزادان نارس

اگر نوزادی قبل از رسیده شدن ریه هایش ، متولد شود ، سندروم زجر تنفسی ایجاد خواهد شد. نوزاد مبتلا به سندرم زجر تنفسی برای گریه و نفس کشیدن در زمان تولد تلاش می کند اما بخاطر اینکه ریه های او با هر نفس کشیدن، تمایل دارند روی هم بخوابند، در این دقایق تا ساعت ها شروع کار تنفس سخت و دشوار است.

درمان این نوزادان شامل:

بخش مراقبت های ویژه نوزادان: نوزادی که مشکلات تنفسی دارند، در روی یک تخت گرم در بخش مراقبت ویژه نوزادان گذاشته می شوند. نوزاد به یک دستگاه نمایشگری وصل می شود که بطور مداوم ضربان قلب و تعداد تنفس را اندازه گیری می کند. همچنین نوزاد به دستگاهی وصل می شود که مقدار اکسیژن پوستی را اندازه می گیرد که پالس اکسی متر نامیده می شود.

- مایعات وریدی: نوزادی که سندرم زجر تنفسی دارد، سریع نفس می کشد و از تمام انرژی خود برای تنفس استفاده می کند و دیگر برای خوردن انرژی چندانی باقی نمی ماند و نمی تواند عمل مکیدن را با تنفس های سریع خود هماهنگ کند. راه وریدی یک لوله پلاستیکی باریک و ظریفی است که در از وریدهای دست یا پاها یا سرنوزاد وارد می شود. این راه وریدی مایعات (سرم) را جهت پیشگیری از کم آبی بدن نوزاد و قند را جهت تامین انرژی به بدن نوزاد می رساند.

نوزاد بعد از این که ریه هایش خوب شد، قادر خواهد بود که از شیر مادر تغذیه کند.

کمک تنفسی از راه بینی و دستگاه تنفس مصنوعی: اغلب نوزادان به طور کامل از سندروم زجر تنفسی بدون بروز مشکلات کوتاه مدت یا بلندمدت بهبود می یابند.

زجر تنفسی در نوزادان فارس

تهیه کننده: پرستار زهرا شبانکاره

منبع: پرستاری / NICU نویسنده عفت شیخ بهالدین زاده

تایید کننده: دکتر خالق جو متخصص اطفال

تاریخ تهیه: تیر ماه ۱۴۰۳

تاریخ بازنگری: تیر ماه ۱۴۰۵

بیمار گرامی:

از اعتماد و حسن نظر جنابعالی نسبت به انتخاب این مجتمع

کمال تشکر را داریم.

پمفلتی که در دست دارید حاوی اطلاعات ضروری در خصوص بیماری فعلی شما و چگونگی روند درمان و مراقبت آن میباشد

